

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№ 3(38), червень 2017 року

ВСТУПНА КАМПАНІЯ – 2017

БУТИ чи НЕ БУТИ студентом ХДАК?!!

ШАНОВНІ АБІТУРІЄНТИ! Щороку Ви – різні. У кожного своя мрія, свої уявлення про майбутню професію, лекції, викладачів, гуртожиток... Але об'єднує Вас одне: нестримне бажання поринути у вир студентського життя. У стінах якого вишу Ви плануєте його провести? Чим Ви керуєтесь при виборі своєї професії: власною думкою чи сімейною традицією, батьківською порадою, престижністю обраного фаху, а, можливо, пропозицією друзів вступити до того ж самого інституту, що й вони, щоб вчитися разом? Зачекайте!.. Прислухайтесь до свого серця і чиніть так, як воно Вам підказує. Але, стоячи перед вибором – бути чи не бути студентом того чи іншого вищого навчального закладу, факультету і спеціальності, – не забудьте про власні здібності, орієнтуйтеся не на інших, а на своє внутрішнє «Я», учіться не там, «де всі», здобуваючи професію «як усі», а там, де Вам цікаво, де Ви будете отримувати справжнє задоволення від навчального процесу і студентського життя в цілому.

Сподіваємося, що вступ до Харківської державної академії культури для багатьох із Вас стане першим кроком до здійснення найзаповітнішої мрії! Чекаємо на Вас, невтомні цінителі культури та мистецтва!

Стань на крок ближче до своєї мрії з факультетом КУЛЬТУРОЛОГІЇ!

Факультет є одним із провідних наукових та навчальних осередків культурологічної освіти в Україні; забезпечує цілісну концепцію культурологічної освіти за такими спеціальностями:

«Культурологія» (спеціалізація **«Фундаментальна та прикладна культурологія»**) – дає широку гуманітарну освіту, виховує високоерудованих, філософськи «підкованих», творчо мислячих, духовно багатих фахівців, які прагнуть осмислити сучасні культурні процеси. Завдяки набутим навичкам і знанням випускники-культурологи можуть проводити науково-дослідну, аналітичну й консультативну роботу в театрах, музеях, галереях, філармоніях, студіях, можуть реалізувати себе у сфері медіа-індустрії, в журналістиці, видавничій справі й редагуванні, рекламі, соціальних дослідженнях, а також на викладацькій ниві.

«Менеджмент соціокультурної діяльності» (спеціалізація **«Менеджмент культури та соціальний маркетинг»**) – готує фахівців із високим рівнем професіоналізму у сфері сучасного соціокультурного менеджменту

й маркетингу. Випускники можуть працювати в рекламних, маркетингових і PR-агенціях, органах державного управління, засобах масової інформації, продюсерських студіях, інформаційних агенціях,

консалтингових фірмах тощо.

«Журналістика» (спеціалізація: **«Реклама та зв'язки з громадськістю в соціокультурній сфері»; «Культурна журналістика»**) – професія, що змінює світ, відповідає сучасним світовим кваліфікаційним стандартам, користується неабияким попитом серед роботодавців. Випускники спеціальності зможуть працювати у сфері масової інформації, інформаційно-аналітичних центрах, друкованих та електронних ЗМІ, видавництвах і друкарнях, дизайн-студіях тощо.

«Музезознавство, пам'яткознавство» (спеціалізація: **«Музейно-екскурсійна діяльність»**) – готує кваліфікованих спеціалістів у сфері музейної справи, зокрема істориків-музезнавців, майбутніх співробітників музеїв, арт-галерей, туристичних фірм тощо. Великий обсяг аудиторних годин відводиться на вивчення історії та історіографії України, всесвітньої історії, спеціальних історичних дисциплін, що дає підстави давати випускникам кваліфікацію «музезнавець-історик». До того ж випускники отримують досить ґрунтовну практичну підготовку з археології, архівознавства, музейно-експозиційної та педагогічної діяльності.

Приєднуйся до списку успішних студентів факультету УПРАВЛІННЯ ТА БІЗНЕСУ !

Факультет є досить молодим і перспективним, він динамічно розвивається у зв'язку з зростанням кількості організацій та підприємств у соціально-культурній сфері і потребою у фахівцях, які здатні реалізувати сучасні підходи в управлінні та бізнесі, які набули практичних навичок для здійснення інноваційного менеджменту, створення інфраструктурних умов із метою їх інвестиційної привабливості. Підготовка фахівців здійснюється за такими спеціальностями:

«Менеджмент маркетингової діяльності» (спеціалізація «Менеджмент маркетингової діяльності») – готує високопрофесійних фахівців, які в майбутньому будуть виконувати організаційно-управлінську, комерційну, аналітичну діяльність у галузі менеджменту, маркетингу, адміністрування та економіки соціально-культурної сфери, управління інноваційною діяльністю, соціальної активізації праці в умовах конкуренції та ринкових відносин у підприємствах різних форм господарювання.

Туризм (спеціалізація «Туризмознавство») – готує кваліфікованих фахівців у сфері туристичного бізнесу. Студенти мають можливість набути навичок роботи з технології та організації обслуговування в готелях і туристичних комплексах, організації екскурсійної діяльності, анімаційних послуг. Особлива увага приділяється мовній підготовці студентів – передбачено поглиблене вивчення іноземних мов.

Психологія – на сьогодні є затребуваною, конкурентоспроможною спеціальністю, яка охоплює майже всі сфери життєдіяльності людини: освіта, економіка, право, політика, охорона здоров'я, промисловість,

шоу-бізнес, суспільні відносини, особиста сфера буття людини. Завдяки професійній психологічній освіті випускники отримують можливість досягти успіху та забезпечити своє майбутнє, змінюючи на краще життя інших людей. Місця їх роботи: консультаційні центри з надання психологічної допомоги; продюсерські центри; телевізійні мистецькі проекти (конкурси та шоу-програми); мистецькі колективи та гастрольні організації; освітні та наукові установи; медичні установи та реабілітаційні центри; центри по роботі з дітьми та підлітками; органи внутрішніх справ; політичні організації, бізнес структури; приватна діяльність із надання психологічних та освітніх послуг.

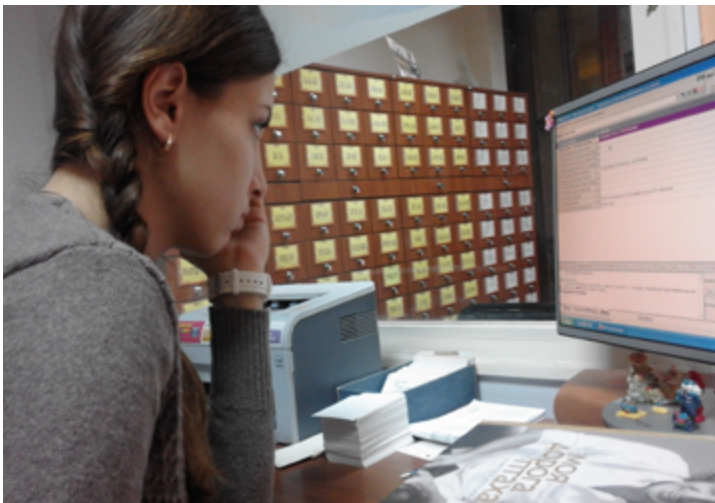
Вступай на перспективний факультет СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ !

Факультет засновано шляхом реорганізації двох факультетів: документознавства та інформаційної діяльності і бібліотекознавства та інформатики – найстарішого факультету академії, фундатора книгознавчої та бібліотечно-інформаційної освіти в Україні. Підготовка фахівців здійснюється за такими спеціальностями:

«Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» (спеціалізація: «Інформаційна та документальна діяльність»; «Бібліотечно-інформаційна діяльність») – готує фахівців, які успішно працюють із системами електронного документообігу, інформаційними системами і базами даних в інформаційних підрозділах управлінської сфери, зокрема в органах державної влади, інформаційних центрах науково-освітньої сфери, адміністративно-кадрових і ділових службах

підприємств, установ, фірм. Також готує фахівців, які зможуть працювати в бібліотечно-інформаційних установах, зокрема бібліотеках, електронних і патентних службах, рекламних агентствах, інформаційно-аналітичних центрах, видавництвах, редакціях журналів і газет, редакційно-видавничих відділах тощо.

Соціальна робота (спеціалізація: «Анімаційна соціально-педагогічна діяльність») – навчаючись за даною спеціальністю (уперше на теренах України фахівців із «Соціальної педагогіки» почали готувати саме у ХДАК з 1991 року), студенти набувають умінь розробляти й управляти соціальними проектами, сприяти молодіжній субкультури, організовувати волонтерську діяльність, анімаційне дозвілля з дітьми, дорослими й людьми похилого віку, людьми з особливими потребами.

Розкрий свій багатогранний талант на факультеті МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА !

Головне завдання факультету – підготовка висококваліфікованих спеціалістів у галузі музичного мистецтва. Його гордістю є зіркові випускники і творчі колективи, відомі далеко за межами України. Фахове навчання здійснюється за такими спеціалізаціями:

«Народні інструменти» – дає можливість студентам досконало освоїти гру на акордеоні, балалайці, баяні, бандурі, гітарі, домрі, цимбалах... Випускники в майбутньому обіймають посади артистів оркестрів та ансамблів народних інструментів, очолюють дитячі колективи, працюють викладачами в середніх та вищих навчальних закладах.

«Народний спів» – ця спеціалізація забезпечує підготовку спеціалістів у галузі народної вокальної підготовки, готує солістів самодіяльних народних хорів та фольклорних ансамблів. Загальноакадемічні колективи (фольклорні гурти «Фарби» і «Лада», вокальний ансамбль «Зорина») запрошуються до участі в міських концертах та святах, виступають на міжнародних фольклорних та мистецьких фестивалях.

«Хорове диригування» – готує висококваліфікованих музикантів, які залюблені в диригентську діяльність та хоровий спів.

«Естрадний спів» – формує естрадно-вокальну школу України, яка виховує високопрофесійних виконавців зі своєю творчою манерою та своїм стилем-іміджем. Випускники запрошуються солістами до оперних та музично-драматичних театрів, концертних установ, працюють солістами джазових та вокально-інструментальних ансамблів та викладачами в різних навчальних закладах. В академії активно функціонує студентський театр естрадної пісні «СТЕП».

«Музичне мистецтво естради» / «Оркестрові духові та ударні інструменти» – студенти даних спеціалізацій опановують гру на флейті, кларнеті, тубі, трубі, тромбоні, саксофоні, гітарі, бас-гітарі, ударних інструментах і складають основу духового, джазового оркестрів. По закінченні навчання випускники запрошуються до провідних симфонічних та духових оркестрів України, біг-бендів.

Підкорюй вершини сценічної майстерності на факультеті ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

Професії актора і режисера естради є найяскравішими в сучасному світі. Оволодіти сценічною теорією і практикою, вмінням органічно діяти в різноманітних жанрах, опанувати своє тіло, розвинути творчі здібності допоможе саме факультет театрального мистецтва, що здійснює навчання за такими спеціалізаціями:

«Акторське мистецтво драматичного театру та кіно» / «Режисура естради та масових свят» – дає мож-

ливість студентам отримати високу фахову підготовку з театрального мистецтва і в майбутньому працевлаштуватися режисерами та акторами обласних державних академічних музично-драматичних театрів, а також режисерами та ведучими радіо й телебачення, режисерами театральних самодіяльних об'єднань, викладачами фахових дисциплін у театральних вищих та середніх навчальних закладах тощо.

Стань частиною захоплюючого світу факультету КІНО-, ТЕЛЕМИСТЕЦТВА !

Факультет здійснює підготовку фахівців за спеціальністю «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво» і такими спеціалізаціями:

«Режисура телебачення» / «Оператор телебачення» – допоможе стати справжнім професіоналом телевізійної режисури та операторської майстерності, поринувши у світ монтажу, зйомок, озвучування, прямих ефірів тощо. Випускники працюють за фахом на всіх каналах українського телебачення.

«Телерепортерство» – готує універсального фахівця з якісною базовою освітою в галузі тележурналістики та високим рівнем мовно-пластичної і кінематографічної підготовки для безпосередньої роботи в телеефірі.

Відкриті покази власних творчих відеоробіт та традиційні майстер-класи відомих режисерів, операторів, звукорежисерів і телеведучих дають можливість випускникам отримати навички майбутньої професії.

Поринь у багатоманітний світ танцю разом із факультетом ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА !

На факультеті є всі умови для творчого зростання особистості, залюбленої в танець, оскільки ХДАК – провідний вищий навчальний заклад у сфері хореографічної освіти в Україні, де представлена вся художня палітра хореографічного мистецтва за такими спеціалізаціями:

«Народна хореографія» / «Бальна хореографія» / «Сучасна хореографія» – готує професійних виконавців народних, бальних та сучасних танців. Під час навчання студенти підвищують свій рівень виконавської майстерності,

оволодівають знаннями з базових хореографічних дисциплін (мистецтво балетмейстера, класичний танець, народно-сценічний танець, сучасний танець, історичний бальний танець, методика роботи з дитячим хореографічним колективом), беруть активну участь у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, фестивалях із хореографічного мистецтва, мають змогу в складі творчих колективів ХДАК (театру народного танцю «Заповіт», ансамблю сучасного танцю «ЕСТЕТ», ансамблю бального танцю) презентувати свої мистецькі досягнення на світових танцювальних майданчиках.

Браво, МАЕСТРО!

15 травня у великій актовій залі головного корпусу ХДАК відбулося урочисте привітання улюбленого Вчителя, народного артиста України, професора **Костянтина Григоровича Шаші з 60-річчям його творчо-виконавської та 30-річчям науково-педагогічної діяльності.**

«Життєвий шлях Маестро міг би скласти собою основу чудового великого епічного роману», – такими словами розпочала святковий концерт ведуча Олена Герогіївна Рощенко – проректор з науково-педагогічної та творчо-виконавської роботи ХДАК, доктор мистецтвознавства, професор. Дійсно, неможливо охопити в одну статтю, в одну промову весь життєвий шлях корифея харківської оперної сцени. Життя по-різному варіювало ним: то забираючи, то повертаючи знов у мистецтво, але такий тернистий шлях не завадив досягти справжньої величчя та майстерності на співочій і педагогічній нивах. Костянтин Григорович – Учитель з великої літери, який вкладає в кожного учня не тільки всі набуті знання і вміння з вокалу, а й частинку своєї душі. Серед його колишніх випускників є славетні діячі культури та мистецтва, зокрема доцент кафедри сольного співу ХНУМ ім. І. П. Котляревського, кандидат мистецтвознавства Н. Говорухіна (сопрано), викладач Сумського вищого училища мистецтв і культури О. Руденко (тенор); артисти хору ХНАТОБ ім. М. Лисенка С. Фурманова (сопрано), Р. Ялпуга (бас), О. Хібнік (тенор), О. Качуровський (тенор), Г. Воскобойников (тенор) та інші.

Гордістю Костянтина Григоровича є й сьогоднішні вихованці – студенти спеціалізації «Хорове диригування» ХДАК, які безпосередньо взяли участь у святковому дійстві: Олена Корінь, Руслан Каплаух та Павло Василевський (1 курс); Валерія Балюк, Аліна Горлова та Дмитро Хорошилов (2 курс); Антон Неділь-

ко та Олександр Сидоров (3 курс), Василь Борисенко та Олександр Осадчий (4 курс); Ганна Поротько та Сергій Плотніков (5 курс).

Костянтин Григорович не тільки чудовий Педагог, але й чудова, відкрита людина, до якої, наче до теплих сонячних промінчиків, тягнуться всі оточуючі. Тому не дивно, що на концерті було присутньо багато глядачів, серед яких: родичі, друзі, колеги по сцені і, звичайно, вихованці Маестро різних років навчання.

У програмі концерту прозвучало чимало цікавих пісень, романсів, арій як з європейської, так і з національної класики. Кожен учасник ретельно продумав свій сценічний образ (і це стосується не лише зовнішнього вигляду, але й внутрішнього стану, що втілюється в поставі, рухах, погляді). Особливо запам'яталися арія Серпіни з опери «Служниця-пані» Джованні Перголезі у виконанні Валерії Балюк та романс Оттона Дютша «Не скажу нікому» у виконанні Аліни Горлової. Окрім емоційних сольних виступів, були представлені й чудові дуети, які залишили яскраві враження у слухачів. Зокрема сподобався старовинний романс «Не уходи, побудь со мною!», що прозвучав у виконанні дуету Олександра Сидорова та Ганни Поротько. Співакам вдалося вжитися в роль закоханої пари та майстерно донести художні образи до аудиторії. Також надзвичайно цікавим був дует Одарки і Карася з опери С. Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм» у виконанні Ганни Поротько та Сергія Плотнікова. Це було вдале поєднання бездоганного співу та гарної акторської гри.

Окреслюючи особливості концерту, хотілося б кілька слів приділити партії фортепіано, яку виконувала талановита піаністка, лауреат та дипломант всеукраїнських і міжнародних конкурсів Ганна Саламатова. Вона грала твори з великим натхненням, намагаючись донести до слухачів глибину композиторського задуму та створити переконливий музичний образ разом із вокалістами.

Кульмінацією концерту був виступ самого Маестро, який вкотре зачарував усіх присутніх неповторним звучанням свого голосу – вічно молодого тенору, виконавши улюблену пісню «Чорні брови, карі очі» та арії з опер «Наталка Полтавка» М. Лисенка і «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського. Костянтин Григорович, як завжди, був на висоті і служив взірцем бездоганного виконання музичних творів. Увесь зал аплодував стоячи, адресуючи винуватцю свята неодноразове гучне «Браво!»

Вечір пройшов на одному диханні. Він став яскравою подією для всієї творчої родини ХДАК та залишить приємні спогади ще надовго.

Валерія Балюк, Наталя Козловець, Валерія Свириденко, Дмитро Хорошилов (2 курс, ф-т ММ)

ДО ВІДОМА НАУКОВЦІВ!

Шановні аспіранти, докторанти, викладачі!

Харківська державна наукова бібліотека
імені В.Г.Короленка

запрошує взяти участь у **XX Міжнародній науково-практичній конференції «Короленківські читання – 2017»** за темою **«Бібліотеки, архіви, музеї: динамічний розвиток і пошук нових форматів»**, яка відбудеться **26 жовтня**.

Напрямки роботи конференції:

- Інтелектуальне партнерство бібліотек, архівів, музеїв. Проектна діяльність.
- Інтелектуальна власність, авторське право. Практики вирішення проблем.
- Актуальні питання роботи з бібліотечними, архівними та музейними колекціями документних пам'яток.

Термін подання заявок на конференцію – **до 15 вересня 2017 року**. Детальна інформація на сайті: <http://korolenko.kharkov.com/korolenkivskareading.html>

Участь у конференції безкоштовна.

Національний літературно-меморіальний
музей Г.С.Сковороди

(с. Сковородинівка, Харківська обл.)

запрошує взяти участь у **XII Студентських сквородинівських читаннях** за темою **«Мистецтво жити: актуальність філософії»**, що відбудуться **8-9 листопада 2017 року**.

Під час читань пропонується обговорити такі теми:

- «Бесіда з відсутнім другом...»: комунікативні стратегії та пріоритети
- «Правильно використав час той, хто пізнав...»: тайм-менеджмент, прокрастинація і сродна праця
- «Блаженство там, де...»: міжособистісна психологія
- «Добрі люди – це друзі Божі...»: моральні імперативи Григорія Сковороди
- «...мистецтво – навчитися жити»: самотність і шлях до щастя

Для участі в конференції матеріали необхідно надіслати до **4 жовтня 2017 року** на e-mail (skovoroda.m@gmail.com):

Національний літературно-меморіальний
музей Г.С.Сковороди

(с. Сковородинівка, Харківська обл.)

запрошує взяти участь у **XXIV Харківських міжнародних сквородинівських читаннях** за темою **«Філософ – співрозмовник світу: діалог, комунікація, консенсус»** (до 295-річчя з дня народження Г.С. Сковороди), які відбудуться **30 вересня – 1 жовтня 2017 року**.

Під час конференції планується розглянути такі питання:

- Філософія як діалог. Філософський діалогізм та його роль в європейській культурно-філософській традиції.
- Сучасна філософія діалогу.
- Світи Сковороди. Г.С. Сковорода – філософ діалогу.
- Суспільний діалог і громадянський консенсус в Україні: минуле, сучасність, майбутнє.

- Феномен Слобідської України: проблеми міжкультурних комунікацій порубіжжя: діалог, толерантність, взаєморозуміння.

Для участі в конференції матеріали необхідно надіслати до **7 вересня 2017 року** на e-mail (skovoroda.m@gmail.com):

Харківський національний університет імені
В.Н.Каразіна

запрошує взяти участь у **Міжнародній науковій конференції «Ідеї Харківської філологічної школи в парадигмах сучасного гуманітарного знання: традиції і новаторство»**, яка відбудеться **19–20 жовтня 2017 року**.

Тематика конференції:

- Наукова школа й особистість ученого в історичній ретроспективі та сучасних лінгвістичних парадигмах.
- Методологічні засади порівняльно-історичних досліджень споріднених мов та діалектів.
- Історико-генетичний підхід до аналізу морфологічних і синтаксичних явищ східнослов'янських мов.
- Образна природа слова, мови, мовлення як об'єкт аналізу сучасних наукових дисциплін (лексикологія, лінгвокультурологія, психолінгвістика, когнітивістика, концептологія, стилістика, поетика).
- Граматичні студії О. О. Потебні й інтерпретації граматичних категорій у сучасному мовознавстві.
- Антропоцентричні ідеї О. О. Потебні у світлі сучасних лінгвістичних досліджень.
- Комунікативні, соціальні та когнітивні аспекти дослідження лінгвокультури.
- Жанрові форми словесності в історичній ретроспективі та новітніх наукових інтерпретаціях.
- Проблеми аналізу художніх творів у світлі традицій Харківської філологічної школи.
- Сучасні літературознавчі дослідження як досвід рецепції ідей класичної філологічної науки.

Для участі в конференції матеріали необхідно надіслати до **20 вересня 2017 року** на e-mail: philology.rus_jaz@karazin.ua

ПРАКТИКА в команді ПРОФЕСІОНАЛІВ

ВІД РЕДАКЦІЇ. Загальновідомо, що практика – це чудовий шанс не тільки закріпити отримані теоретичні знання, дізнатися щось нове, а й можливість професійного зростання, перший крок до успішної кар'єри. Студенти 3 курсу факультету кіно-, телемистецтва спеціалізації «Телерепортер» проходили свою виробничу практику на центральних та регіональних телеканалах України. Своїми враженнями щодо пізнання «телевізійної кухні» зсередини ділиться Єлизавета Халієва:

– «5 канал» та програма «Стоп корупції» надали можливість пройти практику в команді професіоналів. Так, журналіст-міжнародник Роман Бочкала допоміг нам, практикантам, зрозуміти суть роботи журналістських розслідувань: кожний мав можливість працювати з окремим журналістом або у штабі редакції. Також у нашому розпорядженні була монтажна кімната, камери та комп'ютери. Ми мали можливість знімати скритою камерою та допомагали у створенні тематичного телесюжету щодо «Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку».

Також під час практики ми провели повноцінні робочі дні у штабі працівників телеканалу «Інтер». Редакція «Подобиць» – однієї з найбільших інформаційних програм України – дала завдання на кшталт виїзду в «поле» із діючим журналістом, зокрема ми

мали написати власний сюжет та подати матеріали на перевірку редактору.

Отже, ми навчилися правильно писати журналістські тексти, конструювати сюжетну лінію телепрограм, працювати із монтажем. Співкування з провідними журналістами країни (Веніаміном Трубаєвим, Інною Білецькою, Наталею Грищенко, ведучим Олексієм Ліхманом) дало нам величезний досвід для майбутнього розвитку в професійній сфері.

СІМЕЙНІ ТРАДИЦІЇ

Продовжувачка сімейної династії хореографів – вихованців ХДАК

Я народилася в сім'ї хореографів. Завжди хотіла бути схожою на своїх батьків, які свого часу закінчили Харківську державну академію культури, а згодом лишилися тут викладати.

Мама розповідала, що вперше я потрапила до академії, коли мені було менше одного року. Десь із трирічного віку батьки часто брали мене із собою на пари. Мені дуже подобалося сидіти та дивитись, як танцюють їхні студенти, а коли в залі нікого не лишалося, я бігла до станка та намагалася повторити рухи, які виконували дорослі.

Коли ж виповнилося 4 роки, я і сама почала танцювати в дитячому хореографічному колективі «Щасливе дитинство», де також працювали мої батьки. По суті, я виросла в танцювальних залах. Добре

пам'ятаю, як мене приводили на заняття десь о третій годині, а потім до дев'ятої вечора я спостерігала, як займаються старші групи, іноді займалася разом із ними. Ця творча атмосфера, звичайно, вплинула на мою свідомість, на вибір мого професійного шляху.

З часом вступила до Харківського училища культури, де провчилася чудових 4 роки. Зараз уже навчаюся на другому курсі факультету хореографічного мистецтва ХДАК за спеціальністю «Народна хореографія» та сподіваюся, що стану таким же гарним фахівцем, як мої батьки, та зможу далі передавати свій професійний досвід новому поколінню дітей, залюблених у мистецтво хореографії.

**Оксана Цомає, 2 курс
ф-ту хореографічного мистецтва**

Моя довга і нелегка дорога до Академії культури – до пізнання себе і світу

Мій шлях до академії не надто довгий, зважаючи на те, де я винаймаю житло у Харкові: якихось десять-п'ятнадцять хвилин пішки – і я вже на місці. Але якщо розглядати питання у більш широкому форматі, то цей шлях виявляється набагато довшим і важчим. Отже, розглянемо його.

По-перше, зважитися прийти до академії у віці майже тридцяти років, маючи сім'ю та займаючись зовсім іншим видом діяльності, – це рішення, м'яко кажучи, не з легких. По-друге, шлях до академії, у буквальному сенсі, лежить із міста, яке знаходиться за сто тридцять кілометрів від Харкова (де я проживаю). Тому, мабуть, це дійсно довгий шлях.

Та коли щодня і майже щохвилини відчуваш потяг до прекрасного, вічного та незвіданого мистецтва, цей довгий та нелегкий шлях здається найпрекраснішим та найбажанішим шляхом до пізнання – пізнання себе і світу, а задля цього й варто жити...

*Наталія Тимошук,
3 курс, ф-т театрального мистецтва, 3/в*

ПРАЦЮЮЧИЙ СТУДЕНТ

СТУДЕНТКА – ХОРЕОГРАФ – ТРЕНЕР

Тренерська робота дуже важка та копітка. Часом витрачаєш багато сил та енергії, тому дуже важливо розуміти, що все це не дарма. Моя робота полягає в тому, щоб навчити дітей танцювати, слухати музику, а також у тому, щоб ростити майбутніх чемпіонів та першокласних тренерів.

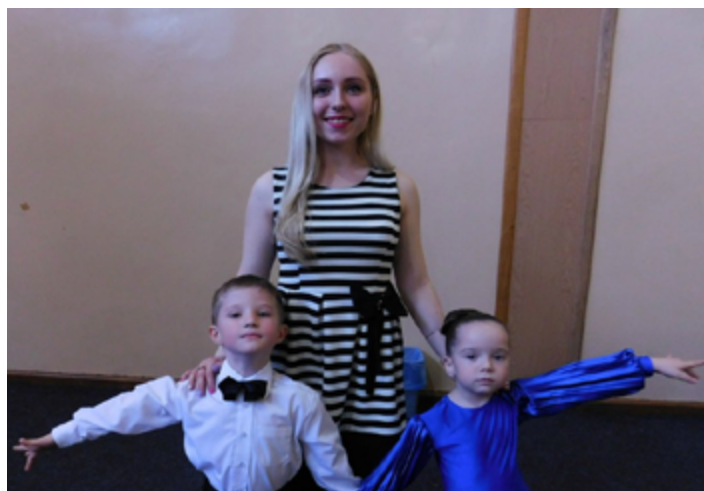
Як тренер з бальних танців я часто маю відвідувати різноманітні фестивалі та змагання разом із моїми учнями. Так, нещодавно брали участь у змаганнях, які проходили в новому спортивному комплексі «Локомотив». Вони були чудовими щодо своєї організації. Чимала кількість людей та гарно прикрашена зала створили гарний настрій усім учасникам та їх батькам. Але більше за все вразила кількість нових технологій: великі плазмові екрани, які стежать за зміною категорій конкурсантів, планшетні пристрої для виставлення оцінок суддями та просто неймовірне освітлення паркету.

Суддівська панель також викликала довіру, бо вона складалася з тренерів вищої категорії. Українських дітей оцінювали судді з різних країн: Італії, Польщі, Чехії, Ізраїлю та Грузії. Тому ніхто не сумнівався в справедливості розподілених місць.

Змагання почалися вчасно. Щоправда мої вихованці були трохи збентежені такою величністю змагань, проте змогли вчасно зібратися з емоціями і виступити на гідному рівні. Незважаючи на сильних конкурентів та сувору суддівську комісію, я була впевнена в їх перемозі.

Після завершення конкурсної програми танців нас запросили до залу для нагородження учасників. Усе відбувалося дуже швидко: спочатку нагородили найменших діточок, потім трохи старших, а вже згодом дійшли і до нашої категорії. Разом з батьками моїх учнів, дуже хвилювалась, коли організатори почали оголошувати переможців. На щастя, усі мої вихованці отримали перші, найкращі та найпрестижніші місця, чому були дуже раді. Вони дійсно заслужували на них, адже на цьому змаганні проявили себе як справжні маленькі професіонали. Я дивилася на них і розуміла: це – моя гордість, мої талановиті діти. І щоб не трапилося, яке б місце їм не присудили, для мене вони все одно залишаться кращими.

Особисто я ще раз переконалася, що знаходжуся на своєму місці і що моє покликання — бути хореографом.

*Дарина Сташнікова,
студентка 3 курсу ф-ту ХМ, гр.5-Б*

Мій шлях до Академії культури

Незабаром закінчиться другий рік мого навчання в Харківській державній академії культури. За цей час багато викладачів та студентів стали для мене рідними людьми. Знання та досвід, здобутий у стінах Альма матер, – безцінні. Я дуже вдячна долі, яка дала мені можливість навчатися тут, серед надзвичайно талановитих Учителів. Та мій шлях до ХДАК був не таким легким, як здається на перший погляд.

Розпочався він ще 2003 року в невеличкому містечку Білицьке Донецької області, де я вперше переступила поріг музичної школи. Саме тут турботливий вчитель відкрив для мене країну музики. І вже після першого року навчання я, 9-річна дівчинка, вирішила стати вчителем музики. Найулюбленішим інструментом для мене став саксофон, але через фізичні дані я не могла тоді розпочати грати на ньому. Лише через п'ять років я взяла до рук бажаний інструмент.

Усі знайомі дивувалися, коли бачили мене з футляром розміром у половину мого зросту. Тому насміхання в мій бік були нерідкістю. Оркестранти ж місцевого духового оркестру поважали й захищали мене. Це було не дивно, адже я була єдина представниця слабкої статі серед 30 сильних чоловіків. У той час, коли мої однокласники збиралися на дискотеки, я втомлена, але радісна, поверталася додому, сідала за уроки, іноді засипаючи за книжками. Так пройшли мої шкільні роки.

Настав час визначитися з майбутнім професійним шляхом. Батьки не дуже підтримували моє бажання стати музикантом і намагалися вмовити вступити до медичного, але я не здалась і, розшукавши контакти викладача духових інструментів – Кротова Олександра Васильовича, – потайки від усіх поїхала на прослуховування. Після першого заняття сумнівів щодо навчання не лишилися. «Хочу навчатися саме тут!» – твердо вирішила я.

Пізніше було ЗНО, вступні іспити і декілька тижнів моторошного очікування результатів... Нарешті, я почула такі бажані для себе слова: «Вітаємо, ви зараховані на другий курс денної форми». Так я розпочала навчання в Держинському музичному коледжі. Мене оточували гарні товариші і мудрі викладачі. Ніщо, здавалося, не порушить моїх планів. У своїх мріях я відкривала двері Донецької консерваторії, в яку планувала вступати після закінчення коледжу. Але навесні 2014 року мої мрії були зруйновані страшними постріла-

ми гармат. Розпочалася війна... Більша частина курсу перевелася до інших навчальних закладів, викладачі переїхали жити в інші міста. Я лишилася без друзів... зовсім одна, без мети і мрії у сірому понівеченому снарядями місті... і це – за крок до державних іспитів! Утім я навчалась і молила Бога залишитися живою та отримати український диплом. Кожної ночі, коли від вибухів бриніли вікна і гули сирени, я ховалася в порожній квартирі та сподівалася не втратити здоровий глузд. Саме в цей час дізналася про існування ХДАК.

Біжучи від війни і від самої себе, я вперше приїхала до Харкова. «Це мій єдиний шанс жити і вчитися», – подумала я. Утім грошей на оплату контракту не мала, тому був тільки один шанс залишитися тут – вступити на бюджет. За початковим списком я була на шостому місці, бюджетних же місць було лише п'ять. Засмучена безнадійністю, я поїхала додому, думками прощаючись із мрією назавжди. На щастя, доля дала мені шанс: один із абітурієнтів забрав документи за день до зарахування. Так я вступила на бажаний бюджет.

Ось такий шлях пройшла я заради можливості навчатися у ХДАК. Вступай і ти, абітурієнте – 2017! І розкажи свою історію, пов'язану зі вступом до нашої академії!

Наталія Саратова, 2 курс ф-ту ММ

Нові творчі перемоги

Гарні відгуки про Харківську державну академію культури линуть Україною. Саме тому багато обдарованої молоді прагне вчитися саме в цьому виші. Не винятком стала і я. Вступивши на перший курс факультету музичного мистецтва за спеціальністю «Хорознавство та хорове диригування», я і не уявляла, що моє навчання ряснітиме різнобарвними фестивалями, конкурсами та концертами, які даруватимуть незабутні емоції. Так, для багатьох моїх колег, учасників академічного студентського хору ХДАК, найвищим досягненням стало здобуття Гран-прі в XXXV Міжнародному фестивалі «Хайновські дні музики церковної» у Польщі. Завдяки перемозі, наш творчий колектив знайшов чимало шанувальників далеко за межами рідної країни.

Запам'яталося й перше місце у дистанційному Міжнародному конкурсі «International music competition» у Сербії. Загальна кількість переглядів конкурсних відео-виступів перевищила 7 мільйонів! Члени журі обиралися з лав відомих музичних педагогів, видатних діячів культури, диригентів з Європи, Азії, Америки... Незважаючи на високий професійний рівень інших конкурсантів, ми все одно сподівалися на перемогу. І однією зі складових нашого успіху, безсумнівно,

був оригінальний репертуар, підібраний керівником хору – Бойком В'ячеславом Геннадійовичем.

Сподіваюсь, у майбутньому на нас чекають нові творчі звершення та перемоги. А ми завжди будемо намагатися гідно представляти високий професійний рівень рідної академії.

Елизавета Фесік, 2 курс ф-ту ММ

ЗАКРУЖЛЯЛИ В РИТМІ ВАЛЬСУ, ТАНГО, ПОЛОНЕЗУ...

ВІД РЕДАКЦІЇ. Мистецтво танцю нікого не залишає байдужим, воно притягує і зачаровує неповторністю, багатогранністю, красою, залишаючи після себе шлейф емоцій... Художню палітру танцю щодня втілюють у життя і студенти факультету хореографічного мистецтва нашої Альма матер, беручи активну участь у різноманітних творчих заходах – концертах, фестивалях, конкурсних виступах... Так, нещодавно ансамбль бального танцю ХДАК (у кількості 30-ти пар) з художнім керівником Вадимом Івановичем Меліховим побував на справжньому балу, ведучим якого був відомий на всю Україну (і не тільки!) шоу-мен Діма Коляденко. Своїми враженнями і емоціями щодо святкового хореографічного дійства ділиться студентка 2 курсу спеціальності «Бальна хореографія» Юлія Бойко:

– Протягом місяця, щовечора, ми відпрацьовували елементи таких танців, як вальс, танго, фокстрот, полонез і квік-степ. Сказати, що виморювалися, – майже нічого не сказати. Поверталися до гуртожитку і «падали» відпочивати. Ці напружені тренування дали позитивні результати.

Бал!.. Поважних гостей підвозили на каретах. З однієї вийшов Діма Коляденко. Вів бал оригінально. Конкурси чергувалися з аріями оперних співаків, бальними танцями та музикою відомого оркестру «Либідь». Атмосфера в залі перенесла всіх присутніх у 19 століття. Це яскраве видовище захопило глядачів не тільки різнобарв'ям костюмів і бальних суконь, а ще й захоплюючим сюжетом, різноманітністю танців та ритмічністю рухів.

Підійшла і наша черга показати красу, грацію і толерантність танцю. Звичайно, усі хвилювалися. Але з виходом на сцену зібралися та блискуче виступили. Нагородою ж за виступ були бурхливі оплески вдячних глядачів та світлина з шоу-меном Дімою Коляденком!

Святковий бал закінчився, але спогади про цей чудовий вечір в атмосфері 19 століття будуть залишатися в моїй пам'яті назавжди!

НЕВМИРУЩА ПАМ'ЯТЬ

ВІД РЕДАКЦІЇ. Велика Вітчизняна війна... Минуло багато часу, але пам'ять про ті страшні роки живе в серцях тих, кого вразили жахи цієї історичної події. Щороку 9 травня (в День Перемоги) та 22 червня (в річницю початку Другої світової) ми зі сльозами на очах згадуємо тих бійців, які захищали рідну землю та всіх безневинних жертв найстрашнішої війни XX століття. Із покоління в покоління передаємо спогади про рідних та близьких, які грудьми заступили шлях фашистській навалі. Тож не дивно, що в ці пам'ятні травнево-червнені дні редакційна колегія пропонує читачам долучитися до створення рубрики «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», в якій публікуються сімейні розповіді та перекази про те, як рідні бабусі, дідусі й прадіди пережили цю війну. Пам'ятаймо! Це наша спільна невмируща історія...

МІЙ ПРАДІДУСЬ – МІЙ ГЕРОЙ

У моїй родині про Другу світову війну завжди говорили, про неї згадували, про неї пам'ятають і зараз. Навіть незважаючи на те, що мого прадіда – Цибаня Василя Олександровича, – який був солдатом Великої Перемоги, уже давно немає в живих.

Прадід народився 18 грудня 1919 року в селі Чорноглазівка Золочівського району Харківської області в багатодітній родині. Переживши голод 1932 – 1933 років, під час якого померла його мама і сестра, він допомагав батькові працювати в колгоспі, щоб прогодувати молодших братів. Ще зовсім молодим юнаком був покликаний до лав Червоної Армії, проходив військову службу на кордоні Радянського Союзу з Монгольською Народною Республікою. Перший військовий досвід здобув у Японській війні. Згодом були страшні 4 роки пекла – Велика Вітчизняна війна: жорстокі бої, безперервні атаки, бомбардування, чорна спалена земля... Було дуже страшно.

Під час військової операції прадідусь був контужений і через це потрапив в оточення. Зі сльозами на очах згадував страждання і муки в полоні. Ні їсти, ні пити не давали. Німці знущалися, кидаючи їм лише солону рибу та сирі кінські копита. Чимало полонених померло від голоду і спраги. Також змушували, взявшись за руки, йти мінним полем. Чудом моєму дідусеві вдалося вирватися з полону. Після втечі, на окупованій німцями території, він воював у складі партизанського загону.

Мій прадід пройшов усю війну від Харкова до самого Берліна. За свої подвиги, за мужність і героїзм, проявлений під час бойових дій, він був нагороджений медалями «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945рр.», «За бойові заслуги», а також орденом Вітчизняної війни.

Після закінчення війни прадідусь повернувся до рідного села. Згодом одружився на моїй прабабусі – Варварі Максимівні. У них народилися дві доньки – Віра та Лідія.

У повоєнний час продовжував працювати в колгоспі, щороку його як ветерана війни запрошували до пам'ятника загиблих земляків, де згадували страшні воєнні події.

На жаль, 16 грудня 1957 року прадідусь пішов з життя. Я не бачила його живим, але так багато чула про нього від бабусі, мами та інших людей. Прабабуся самотужки виростила двох доньок і аж до самої смерті була самотня, залишаючись вірною єдиному кохання свого життя. Я пишаюся своїм прадідусем, який разом з іншими героями виборював незалежність нашої Батьківщини. І завжди пам'ятатиму, якою ціною дісталася нам Перемога.

Хочеться вірити, що в майбутньому не буде війни. Нехай буде на нашій землі тільки мир, дружба і злагода!

Свій вірш присвячую рідній і близькій людині – Василю Олександровичу.

Юнак, хлопчина, вісімнадцять років.

Пішов із дому на війну.

О доле, ти яка жорстока!

«За що? – питає він. – За що?»

Чи що зробив кому, чи Божа кара...

Війна, полон і партизани.

Щоб ворог не надів кайдани –

Він все пройшов заради миру

І гнав фашистів до Берліна.

Ілона Кахідзе,

2 курс ф-ту музичного мистецтва

Незабутнє літо в європейській Польщі

Навіть якщо через декілька років запитують, яке літо було одним із кращих для мене, то без вагань відповім – літо–2016! Чому? Бо саме тоді я вперше побачила світ за межами України: побувала в європейській Польщі. Уже не перший рік марила надією потрапити на танцювальні майстер-класи до іноземних викладачів з сучасної хореографії. І врешті-решт мої давні мрії стали реальністю.

Тож Польща... Місто Познань... Танцювальний фестиваль «Dancing Poznan»... Щодня відвідувала майстер-класи з двох танцювальних стилів: контемпорарі на базі Хосе Лімона та бродвейський джаз. Мої викладачі (з США та Польщі) настільки професійно, якісно та цікаво подавали весь танцювальний матеріал, що години занять пролітали, як секунди. Я намагалася опанувати, запам'ятати та занотувати всі аспекти даних технік сучасного танцю. Не хотілося втрачати ані грама інформації. З упевненістю можу сказати, що той професійний досвід, який отримала, – то є золото вищої проби. Я танцювала та навчалася від душі, і зі мною разом це робили сотні щасливих, закоханих у танець людей. Потік творчої енергії подарував мені натхнення та бажання самовдосконалюватися щодня: не сидіти на місці, склавши руки, а працювати, творити, жити!

У процесі навчання, та й взагалі під час перебування в Польщі, стали в нагоді мої знання з англійської мови, які компенсували незнання польської.

Комунікабельність допомогла мені знайти поль-

ських друзів: Наталі та Марту – студентів-медиків із Вроцлава. Увесь вільний час ми блукали посеред чарівної давньої архітектури міста і щодня відкривали для себе все нові й нові манливі вулички та скверики.

Велике враження залишилося в мене і після щоденних відвідувань вистав у культурному центрі «Замок», який дійсно знаходиться в будівлі справжнього замку!

Я дякую долі за те, що моє літо–2016 було таким продуктивним, творчим та неповторним.

Кристина Кулеба,
студентка 3 курсу ф-ту ХМ

Мої туристичні мандри

Літо–2016 для мене було надзвичайним. То був не просто відпочинок, то були справжнісінькі туристичні мандри. А почалися вони дуже банально: у соціальній мережі я познайомилася із декількома ентузіастами з різних куточків нашої чарівної країни, які марять подорожами. І всі, як один, вирішили не сидіти влітку вдома, а навідатись у якесь із міст, де ще не встигли побувати. Дівчатом із Ужгорода, що брали участь у нашому інтернет-спілкуванні, сподобалася така ідея, і вони запросили в гості до свого мальовничого міста. Саме з цього і розпочалася моя надзвичайна подорож до Західної України. Я була сповнена очікувань щодо нових вражень та нових знайомств.

І ось майже 24 години в потязі... 5 годин на електричці... і я зустрічаю всміхнені обличчя своїх інтернет-однодумців. Кожен із нас уособлював в собі різні міста, різні професії та різні захоплення. Кожен випромінював особливості менталітету та культури саме своєї області. Але об'єднувало нас одне – безмежне бажання подорожувати та відкривати для себе красу своєї рідної країни.

Ми побували в декількох замках Закарпаття, зокрема Невицькому та Мукачівському. Побачили найбільше і найзагадковіше гірське озеро України – озеро Синевир, а також побували в єдиному в Єв-

ропі притулку для реабілітації бурих ведмедів.

Гуляючи ж Ужгородом, побачили одну з його родзинок – найдовші кольорові сходи України. Але найбільша цінність моїх туристичних мандрів – то, звичайно, були люди, які зустрілися на моєму життєвому шляху і з якими я до сьогодні товаришую.

Катерина Ванєєва,
студентка 4 курсу ф-ту ХМ

«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції у
Харківській області.

Свідоцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК

Керівник проекту:
Н. М. Кушнарченко
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада:
О. М. Білик, Д. Кабаков,
А. Ковальова
Дизайн і верстка: Л. С. Чоха